

En Morgen i Begyndelsen af Februar rejste han fra Favsingholm. Han tog direkte til Wiesbaden for at gennemgaa en Badekur, inden han rejste videre til Italien, hvor han skulde træffe sammen med Jytte og hendes Mor, fra hvem han havde haft Brev og Lykønskning.

Kort forinden hans Afrejse var der en Søndag under Gudstjenesten i Favsing Kirke forefaldet en Scene, der havde vakt stor Bevægelse paa Egnen. Midt under sin Præken var Mads Vestrup brudt ud i en Hulken, der havde lydt som en Hunds Tuden. Han sank ned paa Knæ med Hænderne for Ansigtet og kunde ikke fortsætte.

Allerede i nogen Tid havde der løbet uhyggelige Rygter rundt i Sognet om hans Forhold til den mandgale Oleane paa Bakkegaarden. Nu fik Snakken Bisselær i Saalerne og skræmte for Alvor Befolkningen op.

Et Par Dage efter, at Torben var rejst, kom Provst Broberg kørende gennem Landsbyen i sin Kalesjevogn og havde mod Sædvane ikke sin Kone med, hvad der straks gjorde hans Tilsynekomst fordægtig. Da Folk saae, at Vognen drejede ind i Præstegaarden, var de klare over, at Mads Vestrups Time var slaaet.

Mads Vestrup sad ved Middagsbordet sammen med sin Familje og sine Husfolk, da Provsten kørte ind. Ved Synet af Vognen kom han til at ryste, rejste sig graableg fra sin Plads og sagde, at han ikke befandt sig vel. Hvor-paa han gik ud gennem Køkkenet.

Stine maatte tage mod Provsten, der imidlertid straks erklærede, at det var hans Ønske at tale med hendes Mand i Enrum.